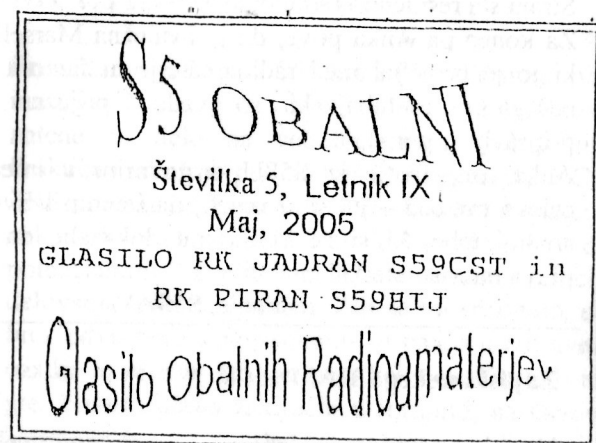

izdajski center S5 Obalni

Glavi in odgovorni
urednik in urednik rubrike
tehničnih člankov:
Gregor, S53RA

Urednik informativnih
Prispevkov:
Valter, S51VI

Direktorica ekspedita:
Danijela, S57NKI

Tehnični urednik
Žarko, S53Z

Tisk: Rudi, S58RU

Zanimivo tekmovanje so prejšnji mesec uprizorili - kdo drug kot - Američani. Na eno stran so postavili izkušena telegrafista, 93 in 82-letna veterana (eden je oddajal CW, drugi pa sprejemal), na drugo strani pa mularijo, ki je preko SMS sporočil poskušala prenesti isto sporočilo. No, veterana na CW sta tekmo dobila večkrat zapored. Zmaga simbolnega pomena, verjetno pa ne moremo pričakovati, da bi od sedaj naprej v mobilne telefončke začeli vgrajevati CW tasterje, hi.

Sicer pa smo na obali bogatejši še za eno skupno tehnično dobrino. V piranskem radioklubu se že dalj časa pogovarjamo o postavitvi lokalnega repetitorja. Kot kaže pa so nas prehiteli fantje iz izolskega radiokluba. Te dni so na Maliji (JN65TM) postavili nov VHF repetitor. Deluje na "kanalu" R6A (izhodna frekvenca 145.7625 Mhz), za dostop pa je potreben subton 77Hz.

73 de Gregor, S53RA

RADIOAMATERSKI OBRAZI ANKA GOGALA, S57ONE

Mračilo se je že, ko sem zavil s ceste za Portorož in zapeljal k pomorski šoli. Tam zadaj, za Bernardinom, je zahajalo sonce in klicalo prve zvezde na nebo. Mlado listje se je sramežljivo nastavljal večerni pozlati. Drobceni popki, novo življenje za nove čase...

Anka stanuje v garsonjeri pod pomorsko šolo. Navdušil me je že prvi pogled v njen prijazen domek: pomirjujoča, domačna toplina. In knjige, fotografije, kolo, radijska postaja, vse to mi je pripovedovalo o tem, da je Anka vse prej kot pa kakšna zdolgočasena zapečkarica. Sprva sva malce pokramljala, potem sem pa prižgal magnetofonček in pogovor je stekel.

"No, rodila sem se avgusta 1975 v Kranju."

je začela Anka, jaz sem pa z velikim zanimanjem poslušal njeno pripoved:

"Moj prvi stik z radioamaterstvom? Veš, to je pa kar zanimiva zgodba. Hodila sem na oš Franceta Prešerna v Kranju in tam nekje v sedmem razredu nam je profesor pri tehnični vzgoji omenil, da nas bo prišel obiskat en gospod iz radiokluba. In res, k naslednji uri je prišel in nas povabil v radioklub, kjer so nam radioamaterji predstavili svet elektronike in radioamaterstva. Bilo nas je nekaj punc, ki smo bile zagrete tudi za take stvari in jaz se spomnim, da sem malce sramežljivo dvignila roko in vprašala, če lahko me tudi pridemo. Rekel je da ni problema, da smo punce še toliko bolj dobrodošle. To se nam je zdelo tako imenitno, da smo potem tja na tisto prvo uvodno srečanje tudi šle. Bilo nas je zelo veliko, fantje in dekleta. Pokazali so nam opremo za lov na lisico, govorili smo o antenah, elektrotehniki... Bilo je zelo zanimivo in začeli smo obiskovati ta predavanja. Nekoč so nam priredili celo tekmovanje v lovu na lisico. Kasneje smo začeli s pravim tečajem za radioamaterje, potem pa, če se prav spomnim, so nam sporočili, da se je naš predavatelj odselil. In tako smo ostali brez predavatelja."

Tako je Anka, takrat še osnovnošolka, ostala nekje na sredi poti. Toda njeno zanimanje ni splahnelo, poskusila je še enkrat:

"Za to je kriv moj dolg jezik in Marsell, ki ima tudi dolg jezik in to, da oba rada veliko govoriva. Lani, mislim da je bilo v januarju, sem enkrat šla k Marsellu v njegovo učilnico. Ravno je dobil nov mobilni ali digitalni aparat - ne spomnim se prav točno kaj - in sva o tem debatirala. Potem pa me je vprašal kako to, da se kar dobro spoznam na te stvari. Odgovorila sem, da me elektronika in tehnika zanimata še iz osnovnošolskih časov, saj sem nekaj časa obiskovala radioamaterski tečaj in celo tekmovala v lovu na lisico. Marsell mi je takoj povedal, da ravno začnjenja s tečajem za radioamaterje in me povabil, naj se pridružim."

Tako je Anka ponovno začela obiskovati tečaj za radioamaterje. Čeprav je zaposlena kot psihologinja na pomorski šoli in je bilo sprva ostalim tečajnikom malce nerodno, saj je tokrat tudi ona sedela na "njihovi" strani katedra, so se tečajniki kmalu privadili nanjo in je moral Marsell, seveda s širokim nasmehom na ustih, ponovno odgovoriti na večno vprašanje enega izmed tečajnikov:

"Ali so punce tudi lahko radioamaterke?"

"Seveda, one so še toliko bolj dobrodošle..."

je odgovoril naš tečajmajster.

Anka je pridno zapisovala Marsellova predavanja in imela lepo urejene zapiske. Tako je lahko večkrat pomagala svojim radioamaterskim sošolcem, kar jih je le še bolj zblížalo. Skupaj so debatirali o telegrafiji, pa o programih za učenje telegrafije in skupaj so pričakovali izpit.

Junija 2004 je Anka uspešno položila izpit za operaterje tedanjega 2. razreda.

Ankina najljubša radioamaterska dejavnost je vzpostavljanje klasičnih zvez. Poleg tega so ji pri srcu tudi klubske aktivnosti, saj pravi, da ne najdeš pod soncem tako prijateljske ekipe, kot je ravno klapa iz S58U.

Anka ima najraje telegrafijo, najljubši band 3,5 MHz.

O diplomah in tekmovanjih:

"Moje prvo radioamatersko tekmovanje je bil lanski KVP. Dve uri sem bila čisto "v luftu" in žal mi je bilo, da nisem mogla delati v CW. Ugotovila sem, da sem za tekmovanja še prepočasna. Trenutno sicer precej treniram, tako, da bom kmalu tudi jaz dovolj hitro sprejemala. Mislim, da so tekmovanja v radioamaterstvu zdrava. Če si pa preveč v tem, tako da te zanima samo še 59, potem pa izgubiš stik s tistim, kar radioamaterstvo v resnici je.

Za oddajanje trenutno uporabljam še vedno klasičen, vertikalni taster, imam pa tudi že ročico za elektronca.

Moram pregledati QSL kartice in mislim, da jih imam že za WAC diplomo."

O radioamaterstvu na Obali:

"Kmalu bo leto dni, kar sem članica Radiokluba Piran. So me že vabili tudi v kakšen drugi klub, ampak tukaj na Obali radioamaterstvo živi predvsem po zaslugi našega kluba. Kako je drugje pa raje ne bi komentirala. Povedala bi še to, da zelo dobro sodelujemo z radioklubom iz Škofje Loke, da smo postali pravi prijatelji in da se veselimo skupnih akcij in srečanj.

Včasih slišim koga, ki jamra, da nas je malo, premalo. Mislim, da to ni res, saj radioamaterstvo ni masoven šport, predvsem gre za ljubezen do radia... Večino radioamaterjev, ki sem jih do sedaj spoznala bi lahko uvrstila v to kategorijo in ti zagotovo predstavljajo srce in dušo obalnega radioamaterstva."

O prihodnosti radioamaterstva:

"Mladih je res malo, ampak za podmladek se nam ni treba bati. Jih bomo že našli. Stvari se bodo začele obračati na bolje, saj nam slabše skorajda ne more biti. Upam, da se bodo stvari tudi v Ljubljani poštimala. Tako bomo spet dobili nazaj zagon, ki nam je v zadnjih časih malce pošel.

Žal mi je, da nas je tako malo žensk v radioamaterstvu. Želim si, da bi čimprej kakšno srečala..."

S57ONE radioamaterska oprema:

Antene: dipoli za 3,5 / 7 / 10 / 14 in 21 MHz, ki jih je naredil in postavil Stane, S52RO.

vertikalka za 144 MHz, ki jo je naredil Franko, S57JEL. Marsell, S52ID pa ji je dodal še dva radiala.

Postaja FT-857D – all mode, multi band, dva tasterja in 25A usmernik, kupljen v Pordenonu.

Anka se je že od samega začetka aktivno vključila v delovanje radiokluba. Nesebično pomaga in sodeluje pri vseh klubskih akcijah. Skrbi tudi za dve spletni strani našega radiokluba:

<http://fpp.hamradio.si/S58U/index.php>

<http://fpp.hamradio.si/s5obalni/>

Strani sta resnično vredni ogleda!

Za konec pa Anka pove, da je hvaležna Marsellu, ki jo je pripeljal med radioamaterje in fantom iz našega radiokluba, ki so vedno prijazni in pripravljeni pomagat.

Anka, mi, fantje iz S58U – govorim v imenu celega razreda – pa smo veseli, da imamo v svoji sredini tebe, ki si že velikokrat dokazala, da si prava radioamaterka!

Vanja, S59AV

Zapiski nekega HAMleta 8.

No tako, anteno sem izdelal. Zapletlo se je nekje vmes. Antena že pri sprejemu pridela šum, ki je večji kot tisti ki ga je slišati brez antene. Tako se mi je zazdelo, da sem nekje naredil napako. Doma imam magnetno anteno za na streho avtomobila in sem primerjal izdelavo ene in druge. In ni se mi posvetilo v čem je napaka. Pregledal sem lote na kablju, tudi z inštrumentom, in po moji "strokovni" oceni bi morala špilat. Potem sem pobral prijatelja, sva šla v klub, tam sem mu dal navodila kako bova delala. Še na petih metrih je težko lovila. Tako sem se spomnil na nekatere radioamaterske spletne strani, kjer je bilo rečeno, da natančna izdelava takih anten ne daje vedno zelenih rezultatov. Večkrat se je tudi zgodilo, da so nekateri na hitro spackali anteno skupaj in je dobro delala. Verjetno igra vlogo tudi občutek za to.

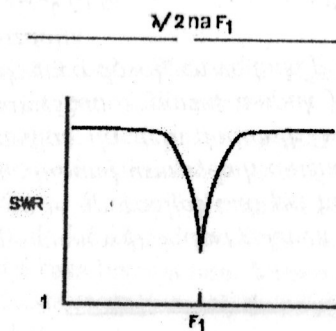
V zadnjem času se v klubu intenzivno ukvarjamo s Field day-om. Organizacija je v polnem teku. To sem omenil zato, ker je bil ta Field day lani moj prvi pravi stik z radioamatersko dejavnostjo. Še se spominjam, ko sem iskal lokacijo Poljane nekje pri Pobegih. Saj so tudi tam Poljane, do tistih pravih so oddaljene 10 km, hi. Ko sem prišel gor so se vsi zelo resno ukvarjali z dejavnostmi, ki pritičejo Field dayu. Tisti, ki so bili gor že vejo. Hi. Se vidimo gor.

73's de Vili S56ZTT

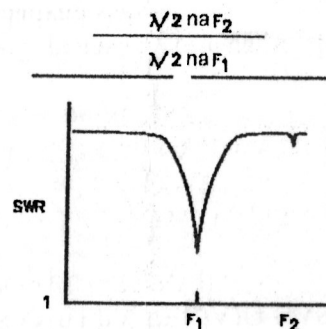
MULTIBAND DIPOL

Pred časom je Mario, S56A, na LEA Forumu, pod imenom NG dipol, objavil dimenzije zanimive antene za delo na več frekvenčnih območjih. Praktične izkušnje pri gradnji take antene je v CQ ZRS popisal Boštjan, S57WTT. Glede na reakcije nekaterih na LEI bi se dalo sklepati, da potencialnim graditeljem ni poznan princip delovanja take vrste anten. Zdi se mi smiselno, da brez odvečnega kompliciranja in enačb predstavim ozadje te antene. Ker pa brez kake enačbe tudi ne gre, bomo zadevo zaključili z formulo, na osnovi katere lahko sami izračunamo začetne dimenzije antene.

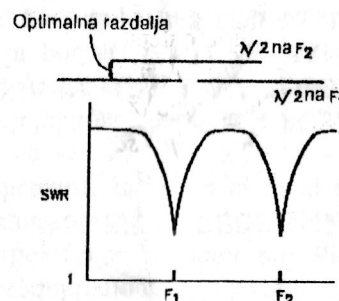
Torej, za kaj gre? Polvalni dipol, ki je resonančen na frekvenci F_1 , ima približno tak potek SWR-a, kot ga prikazuje spodnje slika. V resonanci je SWR majhen, bolj se oddaljujemo od resonančne frekvence F_1 , višji je SWR.

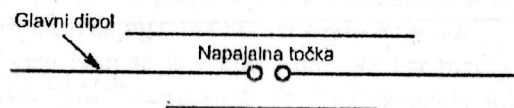
V primeru, da našemu dipolu približamo drug dipol, ki ima resonančno frekvenco F_2 , bomo opazili sledeč pojav:

Nov dipol fizično ni spojen z prvotnim dipolom in v sredini ni prekinjen. V poteku SWR-a se nam bo pri frekvenci F_2 pričel pojavljati nov minimum, ki pa v gornjem primeru ni izrazit. Ko poiščemo optimalno razdaljo med obema dipoloma, bomo prišli do spodnjega primera:

Resnici na ljubo je potrebno povedati, da se nam bosta resonančni frekvenci zaradi medsebojnih vplivov vzporednih elementov nekoliko spremenili (zvišali), kar korigiramo z podaljšanjem dolžine posameznih dipolov. Zgodbo lahko ponovimo še z enim dipolom, za frekvenco F_3 , ki ga postavimo na drugo stran glavnega dipola.

Optimalna razdalja, pri kateri pride do pravilnega delovanja antene, ni naključna. Odvisna je od

želenih frekvenc, premerov posameznih elementov in želene impedanice v napajalni točki. Formula ima nekaj omejitev, a naj bi bila dobro izhodišče za praktične poizkuse.

$$d = 10^{0.54 \log_{10} \left(\frac{D}{4} \right)} \times \frac{Z_0 + 35.5}{109} \times \left[1 + e^{-\left[\left(\frac{F_2}{F_1} - 1.1 \right) \times 11.3 \right] + 0.1} \right]$$

Oznake pomenijo:

F_1 – resonančna frekvenca glavnega dipola

F_2 – resonančna frekvenca dodatnega dipola ($F_2/F_1 > 1.1$)

D – premer vodnikov v valovnih dolžinah na frekvenci F_2

d – razdalja med vodnikoma v valovnih dolžinah na frekvenci F_2

Z_0 – želena impedanca na frekvenci dodatnega resonatorja ($20 < Z_0 < 120$ ohm). Za vertikalke želeno impedanco podvojimo, kar pomeni, da naj bo za 50 ohmsko impedanco v napajalni točki Z_0 100 ohmov.

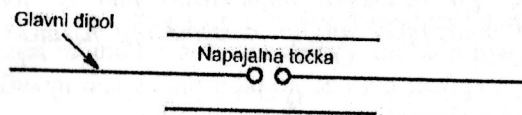
Kljub temu, da vseskozi govorimo o dipolu, pa je možno na enakem principu narediti tudi vertikalne antene. Glede na to, da posamezni elementi med seboj niso fizično spojeni, pušča ta princip graditelju precej fleksibilnosti za eksperimentiranje.

Za konec pa še par besed, kako se je razvijal ta tip antene.

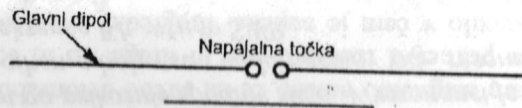
Dipol je dokaj ozkopasovna antena. Že leta 1940 je bil razvit tip antene, ki je rezonirala na dveh frekvencah. Princip je na sledeči sliki:

Okoli glavnega dipola (roke) je bila nameščena cev (rokav), ki je resonirala na višji od zelenih frekvenc. Antena se je imenovala »koaksialni rokavni dipol« ali krajše »rokavni dipol«. Nadaljnje eksperimentiranje je pokazalo, da cev lahko nadomestimo z dvema enako dolgima vodnikoma, ki resonirata na višji od zelenih frekvenc.

Zadeva so poimenovali »odprt rokavni dipol«. Tak tip sevalca se je uporabljal tudi pri nekaterih Hy Gain-ovih multiband usmerjenih antenah. Končno se je pokazalo, da teh dodatnih vodnikov ni potrebno nameščati v parih, ampak je za vsako dodatno frekvenco dovolj en vodnik, postavljen na optimalni razdalji.

Princip so poimenovali »večkratni odprti rokavni dipol«. V zadnjem času se predlaga poimenovanje tega načina sevalcev za več frekvenčnih območij »princip sklopljenih resonatorjev«, saj z rokavom nima več veliko skupnega.

Kdor želi izvedeti o tej temi kaj več, si lahko poišče v The ARRL Antenna Compendium Vol 5 prispevek z naslovom »The Coupled-Resonator Principle: A Flexible Method for Multiband Antennas«, katerega avtor je Gary Bredd, K9AY. Prispevek je bil povzet tudi v The ARRL Antenna Book, verjetno pa bi ga našli še kod. Tudi to besedilo je narejeno na osnovi omenjenih prispevkov. Za tiste, ki sovražite pisanje enačb, bo na S50 domači strani v bližnji prihodnosti

dosegljiva tudi Excelova preglednica za izračun razdalje med vodniki.

Jure, S57XX

POSEBEJ ZA "NEWCOMERJE" - KAKO NAJTI DX POSTAJE NA BANDU?

Koristilo pa bo tudi marsikomu starejših operatorjev!

NAJPREJ SI ZAPOMNI SLEDEČE:

Najbolj neproduktivno delo je klicanje: CQ DX de

....
To je začetniško! ZELO REDKO bo tebe DX postaja poklicala!

Najbolj produktivno pa je: POSLUŠANJE, POSLUŠANJE IN POSLUŠANJE, GOR IN DOL po bandu, in počasi BAND ZA BANDOM. Na CW posebej pazi na prvih 5 KHz banda pa do 25 KHz banda. Tukaj so velikokrat, posebej pri kontestih, "teški" DX-i. Vsekakor pa kontroliraj celoten band.

Ko kličeš DX-e, prilagodi hitrost njegovej! Ekspedicije kliče z največjo hitrostjo ki jo zmoreš! Nimajo časa za počasneže, vsaj na začetku ne!

PRI POSLUŠANJU PA VELJAJO NASLEDNJIH NEKAJ ZAPOVEDI - PRAVIL:

1. Nikoli ne poslušaj postaj ki prihajajo z: 599 +++++. To sigurno ni DX! Razen če so pogoji takšni, da so VSI: DX postaje. Tudi med njimi išči slabše signale - so boljši DX!

2. Dober DX ponavadi prihaja z drgetajočim tonom in je relativno slab.

3. Zapomni si uro in band na katerem si nazadnje delal dober DX, in ob njej poskusi ponovno iskati DX (seveda ne čez en mesec)!Hi!

4. Če naletiš na skupino postaj ki kličejo oz. samo ponavljajo svoj CALL, ena čez drugo, pozorno poslušaj cca 1-5 KHz nižje, tam nekje je DX!

5. Če naletiš na DX ki aktivno dela in ne znaš kje naj ga kličeš, nikoli ga ne kliči na njegovi frekvenci, razen v zelo redkih slučajih, ampak poslušaj po frekvenci navzgor in boš naletel na dren postaj(pileup), to je pravo mesto tudi za tvoj TX. Poskusi najti tistega, ki ga pravkar dela in pojdi TAKOJ malenkost še višje in ga kliči. Če je tudi tukaj veliki pileup pojdi še nekaj višje in ga kliči. Ne sprehajaj se za njim gor in dol!!!

6. če slišiš, da nekdo na dolgo uglašuje TX, skoraj sigurno to dela na DX-u! To je pravilo nekaterim!

7. če slišiš, da nekdo ponavlja znak: "?", skoraj sigurno to dela na DX-u, ki zelo redko daja svoj znak (bezobrazno od DX). To velja tudi, če slišiš na frekvenci: "UP UP" ali "IDIOT" to so "policaji" ki naj bi pazili, da se DX postajo sliši na "čistem" - brez motenj, sami pa jo motijo!

8. Če slišiš, da nekdo stalno ponavlja: "OK 599 599", "idiot", itd. to dela skoraj sigurno na DX-u! To so tisti ki uživajo, da motijo nekaj 100 ljudi, ki bi radi delali ta DX! Trebalo bi jih eliminirati!

9. Pri poslušanju DX-a, ki dela višje (UP), ti posebej pozorno poslušaj še nekaj nižje od tega, tam se skoraj vedno najde kakšen drugi DX, ki ne sliši prvega in neopazno kliče in kliče svoj CQ, pa mu nihče ne odgovori, ker se vsi lepijo na tistega prvega, ki že ima svoj dren! Ogromno DX sem tako naredil!!!! Hi!

10. Poslušati se splača tudi na bandu, ki se ti zdi popolnoma prazen, tako, da vedno greš nekajkrat gor in dol po bandu, ker velikokrat naletiš na kakšen DX ki kliče CQ DX, ker pri njemu band morda ni tako "mrtev" kot se nam zdi naš.

Koristno je tudi občasno poslušanje KV svetilnikov na koncih CW delov bandov, ki oddajajo na 18 mestih po svetu 24 ur na dan. Oddajajo po eno sekundo z močjo 100, takoj zatem z 10 in sledi še 1 in 0,1 Watt moči TX. Tako lahko hkrati ugotoviš kaj lahko narediš z QRP ali QRPP postajo in v katero smer.

Nadalje sledi še biltenom, katere lahko brezplačno naročiš na italijanskem portalu (v italijanščini ali angleščini): www.425dxn.org ali nemškem (v nemščini ali angleščini):

www.darc.de/referate/dx/fedxms.htm

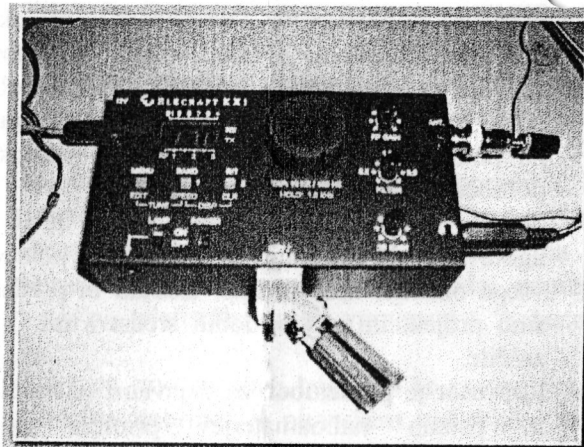
Slediti moraš samo navodilom po "mailing list", za naročilo: subscribe!

V teh biltenih boš našel veliko QSL informacij, predvsem pa napovedi ekspedicij, tudi za nekaj mesecev naprej. Sledi informacijam o njih in jih NIKOLI ne poskušaj delati prve dni, razen če imaš kilovate in vsaj 5 ali več elementni beam. Ugotovi po biltenih, do kdaj bo ekspedicija tam, in jo poišči po polovici časa bivanja tam. Veliko hitreje jo boš naredil. Seveda to ne pomeni, da ne smeš poskušati tudi vmes.Hi!

Poskusi ubogati teh NEKAJ pravil, in se boš čudili koliko DX-ov boš, kar mimogrede naredil! Vpoštevaj pa, da smo v minimumu sončnih pegic!!

POSKUSITI NI GREH, SE PA VELIKOKRAT SPLAČA!!!

Veliko DX de S57KV/Vlado

QRP VIKEND (pod Lubnikom)

Da je bil tokratni lubniški QRP vikend, ki ga vsako leto pripravijo DKR-ovci, kar pod njim – bolj natančno, na sedežu loškega kluba – je botrovala neprijazna sivina, iz katere ni in ni hotelo nehati deževati. A ni govora, da bi to kakorkoli pokvarilo dobro razpoloženje Ločanov niti Pirančanov, ki smo letos kar za 300% povečali svojo udeležbo. Juhej – bilo je veselo!

Lubnik, ki se s svojimi 1024 metri nadmorske višine dviga nad Škofjo Loko, ponuja radioamaterjem izvrstno lokacijo za QRP aktivnost – udoben prostor za PPS, stolp za antene ter prijetno počutje v gostoljubni lubniški koči ob domači jedači, pijači in spodobnih prenočiščih. A na dan QRP vikenda, 9. in 10. aprila 2005, je plan A dobresedno padel v vodo, natančneje v lužo, ko niti naslednjega dne ni prenehalo deževati.

V tem času se je v klubu nabralo kar precej QRP-jašev. Od Ločanov so se QRP vikenda udeležili Jure, S57XX, Stane, S52RO s Tino in Blažem, Andrej, S52GP z Doris, Sergejem in Vojkom, Sandi, S57KM, Gapi, ki še čaka na svoj klicni znak, Milan S58MU. Gostje pa smo tokrat bili

Mirko, S57AD, Vanja, S59AV in Angela, Boris, S57LO z Rokom ter Anka, S57ONE, pridružil pa se nam je še Alen, S56C z družino.

Ker s planom A ni bilo torej uspeha, smo uprabili kar rezervni plan. Tako smo ostali kar v klubu, kjer smo »v zrak« spravili tri postaje, Juretovi K2 in KX1 ter Vanjino postajo Yaesu FT-815, uporabljali pa smo tudi klubske postaje, kateri smo ob tej priložnosti zmanjšali izhodno moč. Zveze so se vpisovale v klubske log S59DKR/QRP.

Do skeda z Danetom, ST2T, ki je bil dogovorjen ob 14. uri, smo čas zapolnili z ogledom muzeja na škofjeloškem gradu. V muzeju je kaj za videti – zgodovino Loke in loškega gradu, predstavitev starih obrti in obrtnih izdelkov, naravoslovno zbirko živali, nad katerimi so bili zlasti navdušeni otroci, arheološke izkopanine ter muzej novejših zgodovine in še in še...

Na poti nazaj smo se ustavili še na pijačo v gostilnici Mihol, kamor so že kot dijaki na rogati sok zahajali Jure in njegovi sošolci. Nahaja se pod gradom, s sten in stropa pa lahko, medtem ko srkaš pijačo, opazuješ pripomočke nekdanjega grajskega ječarja. Brrrrr.

Bližala se je dogovorjena ura za sked s Sudanom, zato smo se podvzivali v klub. Najprej smo se z Danetom slišali na 21MHz SSB na 100W, nato pa še v telegrafiji QRP na isti frekvenci. Za razliko od nas, je bilo vreme v Sudanu precej lepše, a ob 40°C bi Danetu dež verjetno kar pošteno prijal. Ker nismo uspeli ugotoviti, kako bi Danetu po radijskih valovih poslali pivo, hi, smo jo mahnili h Kajbetu na kosilo, da potolažimo vsaj svoje želodčke.

Da pri Kajbetu kuhajo dobro, smo že lahko večkrat preverili, pa tudi to, da pripravljajo velike porcije, je dobro poznano, a tokrat, ko smo zasedli pol gostilne, smo za kuhinjo vseeno predstavljali precejšen izziv, tako da se je kosilo zavleklo v večerjo ali bolje rečeno v kočerjo, hi. A ob prijetni debati in klepetu je čas hitro mineval.

Dobro vzdušje se je nadaljevalo tudi še naprej, v klubu ob klofanju QRP zvez vse do jutranjih ur. Za

postajami smo se trudili, vse dokler nas ni začela premagovati utrujenost. V klubu sta do nedelje ostala dežurna le še Jure in Mirko, vse Pirančane pa nas je Stane nastanil pri sebi doma.

Naslednji dan se je QRP vikend nadaljeval in končal s povabilom na kavo pri Andreju doma. Pred hišo ima postavljeno yagi anteno, pokazal pa nam je tudi svoj PPS in opremo, s katero dela. Vsekakor impresivno.

Za zaključek – QRP vikend, čeprav se je zgodil cca. 600 metrov nižje od načrtovanega, je minil v dobrem razpoloženju in nam bo vsem, ki smo se ga udeležili, ostal v lepem spominu. Fotografije, ki sta jih prispevala tudi Vanja in Andrej, pa si lahko ogledate na spletni strani našega radiokluba.

72 de Anka, S57ONE/QRP

NOVA PRIDOBITEV ZA OBALO

15. maja letos smo vključili novi repetitor na Maliji (273m). Slišen je od Postojne pa do Sečovelj in pokriva praktično vso Obalo. Upamo, da se bodo nove pridobitve razveselili vsi radioamaterji.

Repetitor je postavil RK Izola, nosilec projekta je CB sekcija Belveder – sedež v krajevni skupnosti Jagodje, v sodelovanju s Civilno zaščito občine Izola. RK Izola aktivno sodeluje s Civilno zaščito na področju radijskih zvez, požarne varnosti in pomoči ob elementarnih nesrečah.

Zaradi konfiguracije terena smo prišli do ugotovitve, da potrebujemo repetitor za pokrivanje vsega ozemlja naše občine. Izdelali in predstavili smo projekt in zanj pridobili sredstva od Civilne zaščite.

Repetitor je pomemben za dejavnost naših članov in ostalih radioamaterjev primeru potrebe obveščanja in pomoči v sodelovanju s Civilno zaščito, hkrati pa je velika pridobitev za radioamaterje v naših krajih.

Tehnični podatki: repetitor YAESU VXR-5000, napajanje 220V z možnostjo samodejnega preklopa na akumulatorsko napajanje ob izpadu električnega omrežja. Antena je TRIVAL AD-11G, ojačanje 3,8 – 4,2 dBi, vertikalno polarizirana.

Repetitor deluje na frekvenci 145.7625 (6A) s subtonom 77Hz. (možna sprememba)

Repetitor trenutno deluje še poskusno. Pripombe zbira RK Izola.

Vsem želimo čim boljši sprejem in še mnogo zvez.

Lep pozdrav iz Izole,

Mirko, S56FMZ

Srečanje zbirateljev S5 UL lokatorjev

Aco, S52Q (ex S57RWA), je sporočil, da boba imeli srečanje zbiratelji S5 QTH lokatorjev. Srečanje bo v kraju OBOLNO (loc. JN76JA), dne 11. junija ob 11.00 (lokalni čas). Za več informacij je na voljo Aco, GSM 041-575598.

Leon, S55SL

DESET HAM ZAPOVEDI

1. HAM lahko plača kotizacijo.
2. HAM naj ne išče QSL.
3. HAM naj ne pošilja QSL.
4. HAM naj ne išče CQ glasila.
5. HAM naj ne godrnja nad sfiriziranimi zapisniki.
6. HAM naj se ne vtika v poslanstvo ZRS.
7. HAM naj se ne dotika tasterja.
8. HAM naj se ne dotika mikrofona.
9. HAM naj ne svinja po bandu.
10. HAM lahko diha – tiho, počasi.

OPRAVIČILO HAM-u

V času konference v Bohinju sem se sporekel s klubskim HAM-om. Spor je bil politično-organizacijske narave v okviru klubskih aktivnostih. Po konferenci sem HAM-a srečal na sejmu v Pordenonu. Ker ga poznam že veliko let in ker sva v istem RK, sem ga pozdravil.

HAM me je oštel, rekoč, kako si ga upam pozdravljati.

Se opravičujem. V svoje opravičilo lahko povem le, da sem brez mame od mladih nog.

Ne bom si več drznil narediti kaj takega.

